

БЕРЕЗЕНЬ 2016

ЮРФАКТИ ПЛЮС

43 (57)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

І. Б. Медицький

«Подвійне» стягнення боргу у кредитних спорах: судові орієнтири практики

Що робить нотаріус в цивільному судочинстві?

Питання участі нотаріуса в судовому процесі у зв'язку з виконанням останнім своїх професійних обов'язків є одними із найбільш проблемних у сучасній нотаріальній практиці.

У багатьох випадках, коли заінтересована особа звертається до суду з позовом, в якому об'єктом спору є правочин, що був нотаріально посвідчений, відповідачем у справі вона залучає нотаріуса, що посвідчував його.

стор. 10

Зміна способу і порядку виконання рішень за виконавчими документами: аналіз судової практики

Відповідно до ст. 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України. Аналогічна норма міститься в ст. 14 ч. 1 ЦПК України. Ефективним процесуальним засобом, що гарантує виконання судового рішення, є зміна способу і порядку виконання судових рішень. Загальні положення можливості зміни способу і порядку виконання рішення під час відкритого виконавчого провадження визначені ст. 36 ч. 1 Закону України «Про виконавче провадження».

стор. 7

Механізм «дроблення» банківських вкладів: аналіз судової практики

Сьогодні, в умовах затяжної економічної та політичної кризи, система гарантування вкладів проходить випробування на міцність. Доказом цього слугує факт значної кількості неплатоспроможних банків станом на 2015 рік - понад 50 банків визнано неплатоспроможними, 40 з яких перебувають у процесі ліквідації, серед яких АТ «БРОКБІЗНЕСБАНК», ПАТ «БАНК ФОРУМ», АТ «БАНК ЗОЛОТІ ВОРОТА» та інші.

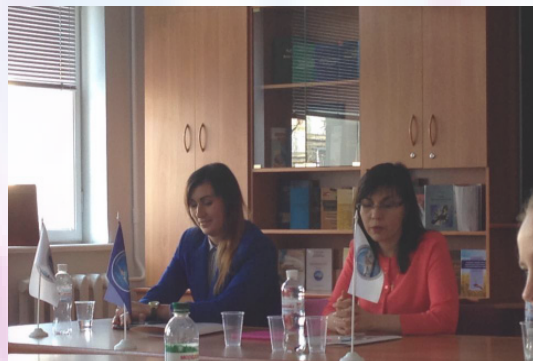
стор. 8

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна, МИКИТИН Юрій Іванович, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ТОНІЄВИЧ Євгенія Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна, ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА Тетяна Ярославівна, АЛБУ Андрій Аркадійович, КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Бугара Оксана – 5 курс, Белюженко Юліана – 5 курс, Середюк Ольга – 5 курс, Затолук Мар'яна – 4 курс, Мердх Вікторія – 4 курс, Харченко Аліна – 4 курс, Барабаш Христина – 3 курс, Жукевич Марія – 3 курс, Монанчик Вікторія – 2 курс, Ничиник Оксана – 2 курс, Лазорко Ірина – 2 курс, Сікора Вікторія – 2 курс.

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

- «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>
- «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus
- Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>
- Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

В Юридичному інституті відбулися відкриті лекції для абітурієнтів

19 березня в Юридичному інституті ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» відбулися відкриті (показові) лекції для майбутніх вступників.

Перед абітурієнтами було розкрито окремі теми з різних галузей права, а саме доцент кафедри кримінального права І. В. Козич прочитав лекцію на тему «Стадії вчинення злочину. Співучасть у злочинах» та доцент кафедри цивільного права А. В. Зеліско виступила із темою «Укладення шлюбу».

Доповідачі зацікавили випускників шкіл Івано-Франківська та області. Після лекцій відбулася оз-найомча екскурсія з Юридичним інститутом!

І Всеукраїнська школа з митного права в Ужгороді!

5 – 6 березня 2016 року у великому залі Вченої ради Ужгородського університету проведено І Всеукраїнську школу з митного права, яку й відвідали активісти Івано-Франківського осередку Ліги студентів Асоціації правників України. Організаторами заходу виступили юридичний факультет УжНУ та Закарпатський осередок Ліги студентів АПУ. Вивчали митну справу студенти всіх курсів юрфаку та молоді правники, а також чимало гостей з інших регіонів України.

Першим з вітальними словами до присутніх звернувся декан юридичного факультету Ярослав Лазур, висловивши сподівання, що цей захід підвищить кваліфікацію студентів і гостей. Для Закарпаття тема митної справи є особливо актуальною (область межує аж з чотирма країнами), тому її потрібно добре знати. «Вірю, що спільні напрацювання будуть втілюватися як у наукових роботах, так і на практиці», – додав пан декан.

Наступним слово взяв Ростислав Пазина (керівник АПУ в Закарпатській області), наголошуючи на важливості таких заходів для майбутніх правників: «Щоб вони побачили, яким повинен бути юрист і до чого має прагнути».

«Найбільша подяка нашим студентам за таку хорошу ініціативу та її реалізацію. Це свідчить, що в них є велике і хороше майбутнє», – зауважила Лілія Дорофеева (керівник юридичної служби Закарпатської митниці ДФС, викладач юридичного факультету). А народний депутат України Роберт

Горват підкреслив, що кожен із студентів почерпне щось для себе і глибше розумітиме, що нині відбувається в державі та як діяти завтра.

Після урочистої частини розпочався лекторій, спікерами якого стали Лілія Дорофеева і Роберт Горват, а також Микола Ясевич (заступник начальника юридичного відділу Закарпатської митниці ДФС, радник митної служби 2-го рангу), Вікторія Гелле (заступник начальника управління – начальник відділу провадження у справах про порушення митних правил управління боротьби з митними правопорушеннями Закарпатської митниці ДФС), Роман Олійник (викладач кафедри цивільного права УжНУ, адвокат), Олександр Сливка (аспірант УжНУ), Василь Фріга (радник податкової та митної справи 1-го рангу) та Марта Волощук (Заслужений економіст України, генерал-лейтенант податкової служби).

Під час заходу прозвучало багато цікавих думок, порушувалися численні питання митного права, найбільше говорили про митні правопорушення, про процеси, пов'язані з євроінтеграцією. Особливо захопливою була лекція ветерана Марти Волощук.

Як бачимо, найкращі експерти з міжнародного, податкового, фінансового та адміністративного права у митній сфері поділилися своїми знаннями з усіма, хто бажає стати провідними юристами у цій галузі.

Закриття І Всеукраїнської школи з митного права завершилося підбиттям підсумків та нагородженням учасників. Приємною несподіванкою стали чудові весняні букети, якими аспірант Олександр Сливка потішив усіх присутніх жінок з нагоди прийдешнього свята – 8-го Березня.

Дякуємо організаторам заходу за проведення Всеукраїнського заходу на такому високому рівні. Ці два дні пройшли надзвичайно цікаво і продуктивно – ми здобули багато корисних знань від найкращих спеціалістів митного права на Закарпатті.

Сікора Вікторія,
ПР-22

Голова ІФ осередку Ліги студентів АПУ

11-12 березня 2016 року в Українському католицькому університеті в м. Львів проводилися національні відбіркові дебати для участі в 39-х міжнародних судових дебатах «Telders International Law Moot Court Competition». Серед інших претендентів з України, в склад суддівських колегій було запрошено викладача Юридичного інституту, к.ю.н. Васильєву В. В.

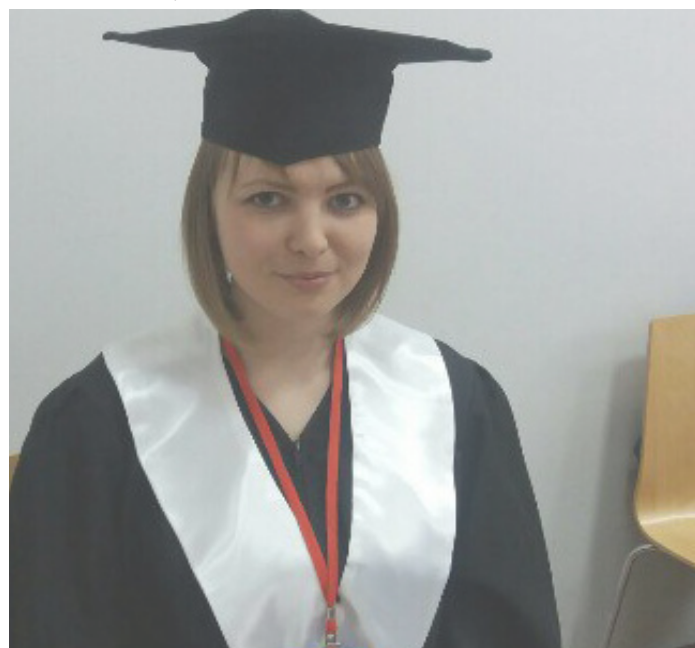
Дані дебати проводилися з метою відбору команди-представника від України для участі в міжнародних дебатах, що відбудуться 18-21 травня 2016 року в м. Гаага, Нідерланди.

Дебати проводилися виключно англійською мовою та імітували судовий процес. Команда по чергово виступала і як позивач, і як відповідач. У кожній команді по 4 учасники – 2-є з них виступали як відповідач, а інших 2-є – як позивач. У команді був тренер, який готував команду до виступів. Окрім промов від кожної сторони, команди повинні були відповідати на запитання суддів, а також після промов надати контраргументи на аргументи іншої сторони. Ще за місяць до змагань учасники подали свої аргументи у письмовому вигляді. Ці роботи попередньо також оцінювалися суддями. Бали, отримані за письмову роботу та за усні виступи, підсумувалися. Переміг той, хто отримав найвищий сукупний бал. Суддівська колегія складалася з 3, 5 чи 7 суддів. Важливо було вибрати суддів з різних міст України, щоб не було конфлікту інтересів команд та упередженості з боку суддів. Суддями були викладачі міжнародного права різних ВНЗ України, що мають ступінь мінімум кандидата юридичних наук, а також адвокати, правники, що мають ступені та дипломи іноземних вищих навчальних закладів у сфері міжнародного права. Обов'язковою умовою для судді був високий

рівень володіння англійської мови.

Справа, яка цього року пропонувалася для дебатів, називається «The Interception in Vinous Sea Dispute» - в ній описується випадок перехоплення морського судна у відкритому морі. Перед учасниками дебатів постало багато правових питань, що лежать у різних площинах міжнародного права, які зазвичай вивчаються окремо, таких як свобода судноплавства, територіальна юрисдикція, надання притулку мігрантам, державного імунітету, імунітету службових осіб держави, покарання за тортури та ін. Для того, щоб належним чином підготуватись до виступу, цього року учасникам потрібно було опрацювати усі міжнародні договори, що регулюють конкретну ситуацію, а також численну судову практику міжнародних судів. У деяких учасників список використаних міжнародних договорів та практики досягав 80-100 джерел.

Цього року в національному відборі перемогла команда з Києво-Могилянської академії. Окрім неї у дебатах також взяли участь команди з Київського національного університету ім. Т. Шевченка, Харківського юридичного університету ім. Я. Мудрого та Одеської юридичної академії. Переможець отримав нагороди від національного організаційного комітету, а також право представляти Україну на дебатах в місті Гаага.

Прийняти участь у даних дебатах можуть усі бажаючі студенти-юристи, які цікавляться міжнародним правом та володіють достатнім рівнем англійської мови для виступу у суді.

Більше інформації про Telders International Law Moot Court Competition на сайті <http://teldersmoot.com/>.

**В. В. Васильєва,
к.ю.н., науковий співробітник
Лабораторії проблем корпоративного права
НДІ ППП імені академіка Ф. Г. Бурчака
НАПрН України**

Круглий стіл на тему: «Актуальні проблеми забезпечення прав споживачів у сучасних умовах»

17 березня 2016 року на базі Юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника» проведено круглий стіл на тему: «Актуальні проблеми забезпечення прав споживачів у сучасних умовах». Організувати даний захід вдалося завдяки спільним зусиллям Юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника» та громадської організації «ЗНАТИ ПРАВО». Крім організаторів заходу, участь у роботі круглого столу взяли представники судових та правоохоронних органів, адвокати, а також директор та заступник директора Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги в Івано-Франківській області.

На пленарному засіданні з вітальним словом виступила директор Юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника», д.ю.н., професор Васильєва В.А.

К.ю.н., доцент Романко С.М. зосередила увагу присутніх на актуальних питаннях реформування підходів до забезпечення прав споживачів у контексті національного та міжнародного законодавства. Слід зазначити, що ці питання на сьогодні є надзвичайно важливими, оскільки наша держава рухається у напрямку імплементації європейських стандартів захисту прав споживачів.

Подальша робота круглого столу складалася з особливо цікавих доповідей молодих науковців кафедри цивільного права Юридичного інституту

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника», щодо розкриття поняття та видів порушень прав споживачів транспортних послуг та проблем захисту прав споживачів цих послуг (аспірант Гришко У. П.). Було також проаналізовано проблемні питання захисту прав споживачів готельних послуг в адміністративному порядку (аспірант Устінський А.В.). Прикладне значення мала доповідь аспіранта Горблянського В.Я. щодо аналізу судової практики з питань захисту прав споживачів, яка яскраво проілюструвала проблеми, з якими зустрічаються пересічні громадяни-споживачі в щоденному побуті.

Доктринальним підходам до поняття споживчого договору була присвячена доповідь к.ю.н., доцента Банасевич І.І., яка підсумувала плідну роботу пленарного засідання круглого столу і узагальнила результати жвавого обговорення, так як усі присутні дуже активно приймали участь у дискусіях.

Теоретичні положення і практичні рекомендації учасників круглого столу щодо забезпечення захисту прав споживачів є вагомим внеском на шляху розвитку науки цивільного права, а також удосконалення чинного законодавства України у сфері ефективного забезпечення реалізації та надійного захисту прав споживачів.

Юлія КЕРНЯКЕВИЧ-ТАНАСІЙЧУК,
доцент кафедри трудового, екологічного та
аграрного права
Юридичного інституту

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.
Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

19-20 березня на базі Львівського національного університету імені Івана Франка пройшли Національні судові змагання з медіа права. Серед учасників були команди зі Львова, Харкова, Одеси та Івано-Франківська. Команду від Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, яка зайняла III місце на цих змаганнях, представляли такі студенти: Гой Олесь - студент III курсу, та Обітоцький Андрій - студент IV курсу.

Дані змагання відбулися в три етапи - відбірковий, півфінальний та фінальний етап. Для учасників було розроблено дві фабули справ, які стосувалися особливостей захисту прав ЗМІ на поширення інформації та нюансів захисту ділової репутації. Серед суддів змагань були досвідчені юристи в сфері медіа права. Організатором даного заходу була ELSA Lviv.

**Обітоцький Андрій,
ПР-44**

Курс по медіації

З 29 лютого по 4 березня цього року в місті Києві на базі юридичного факультету Київського національного університету ім. Т. Шевченка пройшов «Курс по медіації» від Prof. David Dowling (Fowler School of Law, Chapman University, California, the U.S.A.). Цей захід відвідали двоє студентів Юридичного інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» - Обітоцький Андрій (IV курс) та Гой Олесь (III курс), які мали можливість протягом п'яти днів ближче познайомитись із новим, але доволі перспективним у світі напрямом альтернативного вирішення спорів - медіацією.

Що ж таке медіація? Медіація

- це покращений варіант класичних переговорів, оскільки в них, окрім сторін у спорі, бере участь ще й третя сторона - медіатор, яка повинна спростити переговори і скерувати їх в «правильний напрям», щоб допомогти сторонам, якнайшвидше і ефективніше досягти згоди між собою стосовно спору. Але варто зазначити, що на відміну від судді, медіатор не може нав'язувати свою думку сторонам, а тільки намагатися підвести сторони до правильного рішення. Даний процес у США та деяких країнах Європи набуває все більшого поширення через ряд своїх переваг, а саме:

- добровільність;
- конфіденційність;
- можливість прийняти рішення, в результаті якого обидві сторони залишаються «у виграші»;
- оскільки у США, так і Європі, судовий процес здебільшого «дорого задоволення», то медіація допомагає зекономити як час, так і гроші;
- так й інші переваги.

Варто додати, що в інформаційному плані для відвідання даного заходу посприяли наступні викладачі юридичного інституту: Микитин Юрій Іванович (заступник директора, кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права) та Пташник Ірина Романівна (викладач кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права).

Ну й тепер звісно невеличке інтерв'ю із самим Prof. David Dowling, який вже шість років практикує медіацію в США та завідує Mediation Clinic of Fowler School of Law.

- Яка роль медіатора на Вашу думку під час медіації, у кількох словах?

- Ну хоч я і не люблю метафори чи порівняння, але так, напевно, буде найлегше пояснити. Медіатор повинен зібрати усі факти і деталі спору від кожної сторони, неначе частинки від пазлу і побачити картину цілком, і вже на основі цього, як результат, він може допомогти сторонам досягти згоди.

- Яким чином можна реалізувати це, адже медіатор не має права нав'язувати свою точку зору?

- Так, звісно, сторони самостійно приймають рішення, але медіатор може опосередковано вплинути на рішення сторін. Основне завдання медіатора зібрати якомога більше інформації за допомогою правильних запитань, а також під час саусус (saucus - приватна зустріч сторони з медіатором). На основі того, що, як результат, найбільшим обсягом інформації в кімнаті володіє медіатор, то він може за допомогою різних методів непрямого переконання допомагати сторонам побачити ситуацію із різних сторін, привести їх до кінцевої згоди.

- Існує правило, що переговори можливі стосовно будь-чого, чи застосовується це правило до медіації?

- На мою думку, є кейси, які не підходять для медіації. Так, медіація не можлива у кейсах, що стосуються домашнього насильства, але це моя точка зору.

- На лекції Ви сказала, що колись працювали юристом по податковому праву у компанії PWC, що стало причиною Вашого бажання змінити попередню спеціалізацію на медіацію?

- Робота з податковим правом була нудною для мене і не приносила задоволення, а мені хотілося робити щось, що подобається і цікаве, адже час, який ми витрачаємо на роботу є суттєвою частиною нашого життя і тому його також хочеться проводити із задоволенням. Коли я спробував медіацію і вчителювання, то зрозумів, що це саме те, тоді я й вирішив змінити свою спеціалізацію і зараз займаюсь цим і люблю це. Зараз я у Києві і щасливий, що маю можливість поділитися тим, що люблю.

- Протягом цього курсу Ви навчили нас багатьом цікавим та корисним речам про медіацію, але припустимо, що я йду на свою першу у житті медіацію і у Вас є всього двадцять секунд, щоб щось мені порадити, що б Ви сказали?

- Перш за все, я порекомен-

дував бути спокійним, оскільки ти повинен контролювати свої емоції і тон свого голосу, щоб дійсно бути нейтральним і безстороннім. По-друге, потрібно бути позитивним, оскільки це має великий вплив на сам процес і поведінку сторін. Ну й на кінець, задавай питання і слухай, оскільки це твій основний інструмент.

- Які, на Вашу думку, найголовніші предмети (дисципліни) потрібно вивчити, щоб стати хорошим медіатором?

- В першу чергу, потрібно навчитися правильно задавати питання, щоб в результаті отримувати те, що потрібно. Це дуже важливе вміння для успішного медіатора.

- Які фільми чи книжки можуть допомогти стати кращим у медіації?

- Варто прочитати книжку «Getting to Yes», а також можна подивитися такі фільми як «Face to face», він не дуже касовий, але зображує реальну медіацію, що мала місце в Австралії, ну і ще корисно і цікаво переглянути голлівудські комедії Незвані гості (з Вейном Вілсоном) чи Тут курять.

- Які найбільш пам'ятні ситуації з Вашої практики по медіації?

- Так дуже пам'ятною для мене є медіація у справі, що стосувалася спору стосовно двадця-

ти мільйонів доларів, оскільки це була найбільша справа, яку я коли-небудь медіював. Спочатку я не знав як я це зроблю, але в результаті сторони досягли згоди, а отже я справився із завданням. Окрім цього, у даній справі, ще на самому початку адвокат однієї зі сторін підійшов і сказав, що в мене нічого не получиться, оскільки він вже пробував примирити сторони і йому не вдалось, а він, на його думку, більш досвідчений медіатор у комерційних спорах на кшталт цього. Таким чином, я прийняв виклик, що я теж дуже люблю, і показав, що він мені «по зубах».

- Дуже Вам дякую за це інтерв'ю і на кінець ще одне питання. З якими проблемами може стикнутися молодий медіатор чи просто юрист на початку своєї кар'єри?

- Він може стикнутися з тим, що люди не будуть йому довіряти, оскільки будуть вважати його занадто молодим для цього, як це було у моєму випадку, але я вважаю, що це ще одна хороша можливість показати на що ти здатний, адже ніхто не вправі вирішувати за тебе чи ти здатний на це чи ні, це твоє власне рішення. Тому просто потрібно вірити в себе і працювати над тим, щоб стати кращим, ну і звісно, любити те, що робиш.

Обітоцький Андрій,
ПР-44

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ПРАВНИЧА АГЕНЦІЯ

Приватне підприємство
«Івано-Франківська Правнича Агенція».
Основним напрямом роботи є обслуговування компаній малого та середнього бізнесу, що працюють в сфері електроенергетики та дотичних сферах.

Місцезнаходження:
76018, місто Івано-Франківськ,
вул. М.Грушевського, буд. 35
Тел /0342/ 72-47-97,
E-mail: ifpagency@gmail.com

Адвокатське об'єднання
«Західно-українська правнича компанія»
є однією із провідних юридичних організацій на Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і високопрофесійної компанії в сфері надання юридичних послуг.

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

Зміна способу і порядку виконання рішень за виконавчими документами: аналіз судової практики

Відповідно до ст. 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України. Аналогічна норма міститься в ст. 14 ч. 1 ЦПК України. Ефективним процесуальним засобом, що гарантує виконання судового рішення, є зміна способу і порядку виконання судових рішень. Загальні положення можливості зміни способу і порядку виконання рішення під час відкритого виконавчого провадження визначені ст. 36 ч. 1 Закону України «Про виконавче провадження»: за наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, державний виконавець за власною ініціативою чи за заявою сторін, а також самі сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення або зміну способу і порядку виконання рішення. Ст. 373 ЦПК України встановлює особливості розгляду даної заяви: суд у десятиденний строк розглядає питання про відстрочку або розстрочку виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання рішення в судовому засіданні з викликом сторін і у виняткових випадках може відстрочити або розстрочити виконання, змінити чи встановити спосіб і порядок виконання рішення.

Як справедливо зазначається в Інформаційному листі Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ (ВССУ) «Про практику розгляду судами процесуальних питань, пов'язаних із виконанням судових рішень у цивільних справах» законодавець, надаючи можливість встановлення відстрочки та розстрочки виконання, зміни чи встановлен-

ня способу і порядку виконання рішення, безпосереднього визначення згаданих правових категорій не наводить, у зв'язку з чим вони залишаються поняттями оціночними, що нерідко призводить до ускладнень їх застосування.

Зміст цих понять та аналіз їх сутнісних характеристик розкривається в актах органів судової влади. Так, відповідно до п. 10 постанови Пленуму ВСУ від 26.12.2003 р № 14 «Про практику розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність органів і посадових осіб державної виконавчої служби та звернень учасників виконавчого провадження» при вирішенні даної категорії заяв суду потрібно мати на увазі, що відповідно до ст. 351 ЦПК і ст. 121 ГПК їх задоволення можливе лише у виняткових випадках, які суд визначає виходячи з особливого характеру обставин, що ускладнюють або виключають виконання рішення (хвороба боржника або членів його сім'ї, відсутність у нього майна, яке за рішенням суду має бути передане стягувачу, стихійне лихо, інші надзвичайні події тощо).

В постанові Пленуму Вищого господарського суду України від 17.10.2012 р. «Про деякі питання практики виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів України» зазначено, що під

зміною способу і порядку виконання рішення слід розуміти прийняття господарським судом нових заходів для реалізації рішення в разі неможливості його виконання у порядку і способом, раніше встановленими. Наприклад, зміна способу виконання рішення можлива шляхом видозмінення зазначеної у рішенні форми (грошової чи майнової) виконання, тобто за відсутності у боржника присудженого позивачеві майна в натурі або грошових коштів, достатніх для покриття заборгованості. Змінюючи спосіб і порядок виконання судового рішення, суд не може змінювати останнє по суті (п. 7.1.3.).

В постанові ВСУ від 25.11.2015 р. №6-1829цс15 суд зазначив, що поняття «спосіб і порядок» виконання судового рішення мають спеціальне значення, яке розраховане на виконавче провадження. Вони означають визначену рішенням суду послідовність і зміст вчинення виконавчих дій державним виконавцем. Спосіб виконання судового рішення — це спосіб реалізації та здійснення способу захисту, що встановлено ст.16 ЦК. Під зміною способу виконання рішення суду слід розуміти прийняття судом нових заходів для реалізації рішення в разі неможливості його виконання у спосіб, раніше встановлений.

У зв'язку з цим, важливою і відповідальною є роль суду і полягає в тому, що сторони можуть розраховувати на захист своїх прав, незважаючи на труднощі, які виникають під час примусового виконання рішення, через передбачену законом процесуальну можливість вирішення питань щодо надання відстрочки, розстрочки виконання, зміни чи встановлення способу і порядку виконання рішення.

Незважаючи на відсутність вичерпного законодавчого переліку підстав для надання відстрочки, розстрочки виконання, зміни чи встановлення способу і порядку виконання рішення, суд, керуючись критерієм настання обставин, які ускладнюють або унеможливають виконання рішення, у кожній конкретній справі з врахуванням всіх особливостей ситуації, вирішує питання про їх наявність чи відсутність, а також вирішує питання про наявність чи відсутність причин, які перешкоджають виконанню рішення суду та за своїм внутрішнім переконанням оцінює наявні у справі докази.

З аналізу судової практики вбачається, що, як правило, суди відмовляють у задоволенні заяви про зміну способу і порядку виконання рішення, обґрунтовуючи свою правову позицію тим, що змінюючи спосіб і порядок виконання судового рішення, суд не може змінювати останнє по суті.

До прикладу, правова позиція ВСУ в адміністративній справі відповідно до якої, якщо судовим рішенням у справі про соціальні виплати було постановлено визнати протиправною бездіяльність суб'єкта владних повноважень, зобов'язано останнього провести перерахунок певної виплати (пенсії) та здійснити таку випла-

ту на користь особи, але судове рішення залишається невиконаним у зв'язку з відсутністю коштів у відповідача (боржника), то зміна способу виконання рішення на стягнення цих коштів є незаконною: «змінивши спосіб виконання такої постанови із зобов'язання виплатити зазначений перерахунок на стягнення конкретної суми цього перерахунку, суд змінив постанову по суті, вийшовши при цьому за межі позовних вимог та вирішивши питання, що не були предметом дослідження судами всіх інстанцій при розгляді справи» (постанова від 14.04.2015 р. № 21-78a15).

Аналогічну правову позицію суд обґрунтував і в цивільній справі про витребування майна з чужого незаконного володіння та відшкодування моральної шкоди: «задовольняючи заяву про зміну способу виконання судового рішення з повернення майна (відновлення становища, яке існувало до порушення – п. 4 ч. 2 ст. 16 ЦК України) на стягнення його вартості (відшкодування майнової шкоди – п. 8 ч. 2 ст. 16 ЦК України) суди фактично змінюють рішення суду по суті та самостійно змінюють спосіб захисту, передбачений статтею 16 ЦК України» (постанова ВСУ від 25.11.2015 р. № 6-1829цс15).

Відповідно до практики

Європейського суду з прав людини право на виконання судового рішення є складовою права на доступ до суду. Виконання рішень, винесених будь-яким судом, розглядається в цілях статті 6 Конвенції про захист прав людини і основних свобод 1950 р. як невід'ємна частина судового розгляду (рішення у справі ЄСПЛ «Шмалько проти України», «Дубенко проти України», «Ромашов проти України» та ін.). До компетенції суду на стадії виконавчого провадження належить право вирішувати питання про зміну способу і порядку виконання рішення, що і буде дієвим засобом реального виконання судового рішення, яке набрало законної сили. Відповідно напрошується висновок, що у випадку відмови суд створює загрозу зниження ефективності захисту прав стягувачів у ході виконання судових рішень, а як наслідок неможливість фактичного виконання за виконавчими документами та порушення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

З.В. Яремак,
*кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри судочинства
Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

Механізм «дроблення» банківських вкладів: аналіз судової практики

Сьогодні, в умовах затяжної економічної та політичної кризи, система гарантування вкладів проходить випробування на міцність. Доказом цього слугує факт значної кількості неплатоспроможних банків станом на 2015 рік - понад 50 банків визнано неплатоспроможними, 40 з яких перебувають у процесі ліквідації, серед яких АТ «БРОКБІЗНЕСБАНК», ПАТ «БАНК ФОРУМ», АТ «БАНК ЗОЛОТІ ВОРОТА» та інші.

Ключовою проблемою для вкладників є повернення вкладів, сума яких перевищує 200 000 тис.

грн. Як показує судова практика, найпоширенішим способом повернення власних коштів з банку є застосування механізму так званого «дроблення» вкладів. Реалізується він наступним чином: клієнт банку, сума коштів на рахунку якого перевищує гарантовані державою 200 000 грн, перераховує частину своїх коштів на один чи декілька рахунків у тому ж банку на інших фізичних осіб.

У переважній більшості випадків таке «дроблення» здійснюється у формі переказу коштів з рахунку на рахунок (із

зазначенням призначення платежу або без такого), перерахунок коштів за договорами фінансової допомоги, відступлення права вимоги тощо. У результаті у кожної фізичної особи, задіяної в цьому процесі, на рахунок в банку опиняється сума коштів, що не перевищує 200 000 грн. Згодом, у разі визнання банку неплатоспроможним, ці кошти відшкодовуються за рахунок Фонду.

Аналіз судової практики з «дроблення» вкладів показав, що вона є неоднорідною. При цьому в переважній більшості випадків

суд займає сторону Фонду. Зокрема, постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 8 грудня 2014 року у справі № 826/18241/14 вкладнику та іншим особам, які брали участь у «дробленні», було відмовлено у виплаті компенсацій, оскільки в процесі подрібнення депозиту вони не вносили реальні кошти (про що було відомо працівникам банку), а тому проведення фінансових операцій щодо зарахування депозитних коштів на рахунки інших осіб погіршувало фінансове становище банку та сприяло приведенню банку до неплатоспроможності. Окрім цього, суд зазначив, що проведення вищеописаних дій надавало можливість власнику вкладу, розмір якого значно перевищує суму 200 000 грн, отримати свій вклад у повному розмірі, без будь-яких обмежень, що є наданням переваг цьому вкладнику перед іншими кредиторами.

Разом із цим, судовою практика містить і декілька рішень на користь вкладників. Зокрема, постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 23 грудня 2014 року у справі № 804/19921/14 суд визнав правомірними дії юридичної особи, яка подрібнила кошти зі свого банківського рахунку між 62 фізичними особами за договорами фінансової допомоги. Обґрунтовуючи своє рішення, суд зазначив, що банк у цьому випадку не виступає стороною договорів фінансової допомоги. Відповідно, підстави нікчемності правочинів, передбачені ч. 3 ст. 38 Закону, на ці договори не поширюються.

Юридична фірма «Сольський, Процик та Партнери» (колишня назва – Юридична фірма «Допомога») здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,
м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55
E-mail: spartners@spartners.com.ua

Окрім цього, суд зазначив, що відповідно до ст. 627 ЦК України сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог ЦК України, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

При цьому відповідно до ч. 3 ст. 1066 ЦК України банк не має права визначати та контролювати напрями використання грошових коштів клієнта та встановлювати інші, не передбачені договором або законом, обмеження його права розпоряджатися грошовими коштами на власний розсуд. Суд також дійшов висновку, що відмова Фонду в здійсненні гарантованих виплат у цій ситуації є упередженою, вчиненою задля уникнення виконання зобов'язань перед вкладниками в межах гарантій за вкладом.

Ущеодному рішенні на користь вкладників, а саме - постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 7 травня 2015 року по справі № 826/20776/14 зазначено, що Фондом не наведено, а судом не встановлено підстав для визнання нікчемним догово-

ру банківського вкладу (депозиту), укладеного між вкладником та банком.

Разом із тим, суд звертає увагу, що Фонд узагалі не визначив конкретної підстави нікчемності правочину неплатоспроможного банку, що передбачені ч. 3 ст. 38 Закону та не довів, що договір банківського вкладу (депозиту) має хоча б одну ознаку нікчемного правочину, наприклад, у зв'язку із укладанням вказаного договору банк став неплатоспроможним або вкладник і банк є пов'язаними особами, а укладений між ними договір не відповідає вимогам законодавства тощо. Фондом також не надано доказів, які свідчили б, що зазначений правочин є таким, що порушує публічний порядок чи спрямований на порушення конституційних прав і свобод людини та громадянина, знищення, пошкодження майна держави.

Наведені приклади із судової практики наглядово відображають певну недовіру вкладників до діючої системи гарантування вкладів та намагання «врятувати» свій вклад різними способами до того, як цим займеться Фонд. Звичайно механізм дроблення вкладів не може сприйматись як панацея у цій сфері, що обумовлює доцільність запровадження адекватного правового механізму врегулювання зазначених відносин та створення відповідної економічної площини для його реалізації.

Х. В. Войцеховська
здобувач кафедри цивільного права

Юридичного інституту

СОЛЬСЬКИЙ, ПРОЦИК ТА ПАРТНЕРИ
ЮРИДИЧНА ФІРМА

**Що робить нотаріус в цивільному судочинстві?
(на матеріалах автореферату кандидатської дисертації
С. М. Петрової «Участь нотаріуса у цивільному процесі»,
захищеної 1 лютого 2016 року)**

Питання участі нотаріуса в судовому процесі у зв'язку з виконанням останнім своїх професійних обов'язків є одними із найбільш проблемних у сучасній нотаріальній практиці.

У багатьох випадках, коли заінтересована особа звертається до суду з позовом, в якому об'єктом спору є правочин, що був нотаріально посвідчений, відповідачем у справі вона залучає нотаріуса, що посвідчував його. І це при тому, що нотаріус, виконуючи належним чином свої функції, не може діяти в інтересах жодної з осіб - сторін нотаріальної дії, а отже не є учасником цивільних правовідносин між цими особами, й не може порушувати цивільні права, які є змістом цих відносин.

В більшості випадків у таких справах немає конфлікту інтересів особи, яка звертається за вчиненням нотаріальної дії, і нотаріуса, а, отже, і спору про право. Втім, в умовах змагального процесу, нотаріуси не можуть уникнути участі у справі, навіть у випадку пред'явлення до них безпідставних вимог.

Крім того, як справедливо зазначає С.М.Петрова, неоднозначно судами вирішується питання щодо участі у процесі нотаріусів і в тих випадках, коли останні не виступають стороною у справі: в аналогічних справах їх залучають в якості або третіх осіб, або свідків чи спеціалістів.

Досить цікавими і без сумніву відкритими до обговорення є наступні висновки науковця щодо окресленої тематики наукової розвідки:

- наявність публічно-правових засад нотаріальної діяльності не робить будь-який спір за участі нотаріуса публічно-правовим; для віднесення справи за участі

нотаріуса до адміністративної юрисдикції суб'єктом владних повноважень повинна бути інша сторона у справі, і спір має бути зумовлений діяльністю не нотаріуса, а здійсненням владних управлінських функцій контрагентом нотаріуса. При цьому спірною видається точка зору С.М. Петрової про те, що позивачем нотаріус може бути тільки у справах адміністративного судочинства. Видається, що нотаріус може ініціювати й цивільну справу, наприклад, за позовом про захист честі, гідності та ділової репутації;

- висновок про необхідність включення нотаріусів до кола суб'єктів, які можуть надавати висновки у цивільних справах з питань нотаріального законодавства та нотаріальної практики в порядку, передбаченому ст.ст. 45, 46 ЦПК України. Водночас дисертанці варто було б звернути увагу й на можливість залучення нотаріуса як особи, яка надає правову допомогу, для вирішення цивільної справи в межах дії ст. 56 ЦПК України;

- наукові положення щодо можливості залучення у процес нотаріуса в якості свідка за наявності згоди осіб-учасників нотаріального провадження, що має бути надана нотаріусу виключно в письмовій формі.

На продовження питань

про особливості участі нотаріуса в цивільному процесі в якості особи, яка бере участь у цивільній справі, С.М. Петрова стверджує, що в справах окремого провадження нотаріус може виступати як заявником, так і заінтересованою особою.

При цьому дослідницею досить чітко виписані категорії справ, в яких нотаріус може ініціювати судочинство, та проаналізовано процесуальний статус нотаріуса як заявника. Так, нотаріус може ініціювати судочинство лише у тих справах, що пов'язані зі здійсненням ним нотаріальних функцій. Це зокрема: справи про встановлення фактів, що мають юридичне значення; про визнання спадщини відумерлою; відновлення прав на втрачені цінні папери на пред'явника та векселі; про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб тощо.

Виступаючи заявником у справах окремого провадження, нотаріус, на думку науковця, повинен не тільки вказати, здійснення яких його повноважень зумовило необхідність звернутися до суду, але й зазначити причини неможливості надання ним самостійно юридичної вірогідності певним обставинам і необхідності вирішення відповідного питання в судовому порядку. На жаль, в цьому контексті поза увагою в межах автореферату залишено питання статусу нотаріуса в справах окремого провадження як заінтересованої особи.

Заслугує на увагу і авторське визначення поняття «забезпечення доказів нотаріусом», а також сформульований в авторефераті перелік відповідних повноважень нотаріуса, до яких дисертантка відносить повноваження:

1) приймати від заінтересованих осіб на зберігання письмові докази; 2) посвідчувати час пред'явлення документів; 3) посвідчувати справжність підпису особи на письмових поясненнях; 4) вживати інших заходів щодо фіксації та збереження інформації, щодо обставин, які мають юридичне значення. Також цікавим, хоча і небезспірним, є висновок автора щодо доцільності застосування інституту забезпечення доказів нотаріусами не тільки у справах в органах іноземних держав, а й в національному судочинстві.

У висновках до роботи С.Петрова пропонує ряд законодавчих ініціатив, зокрема: 1) у випадках залучення нотаріуса як відповідача до справи, не

пов'язаної з оспоруванням процедури вчинення нотаріальної дії або відмови в її вчиненні, нотаріус повинен мати право заявити про заміну його як неналежного відповідача. Відповідне правило повинно бути закріплено в ст. 33 ЦПК України, шляхом доповнення її частиною 11 наступного змісту: «За клопотанням відповідача суд може залучити до участі у справі іншу особу як співвідповідача»; 2) встановлення виключної підсудності, відповідно до якої цивільні справи за позовами до нотаріусів повинні належати до компетенції місцевих судів за місцезнаходженням робочого місця нотаріуса (офіса, державної нотаріальної контори). Відповідне положення

пропонується закріпити в ст. 114 ЦПК України; 3) в ст. 50 Закону України «Про нотаріат» закріпити положення, відповідно до якого скарги на нотаріальні дії або відмову в їх вчиненні повинні розглядатися за правилами цивільного судочинства в порядку окремого провадження. Водночас остання законодавча пропозиція є нічим іншим як відновленням норм ЦПК 1963 року, доцільність повернення до яких вбачається недостатньо обгрунтованою з позицій дисертантки.

*М. В. Логвінова,
кандидат юридичних наук,
доцент,
заступник директора
Юридичного інституту*

ТЕРИТОРІЯ ТВОГО РОЗВИТКУ

Мотивація та ідеологія, або як у вирі життєвих подій не загубити себе, як юриста

Доброго часу дня, Шановний читачу. На сторінках цієї газети ти вже доволі часто міг читати матеріали про мотивацію, можливості та саморозвиток. Не хочеться бути нудною чи дублювати хоча б частину із цих статей. Сьогоднішня тема – дуже особлива. Ми поговоримо про те, як розвиватись, але, разом із цим, не загубити себе як професійного юриста.

Більшість зі студентів юридичного факультету мріють про закінченню ВНЗ стати якимось крутим юристом: справедливим суддею, блискучим адвокатом чи навіть виваженим нотаріусом. Та, за час навчання у вищому навчальному закладі, для студента відкриваються безліч можливостей для саморозвитку. Люди, в яких вже є чітка мета в цьому житті, себто юридична кар'єра, використовують ці можливості раціонально – юридичні майстер-класи, конференції, олімпіади... Але є й такі «екземпляри», які просто губляться в своїх можливостях. Вони цікаві, амбіційні, беруться за все, що можна. Амбіції – це чудово. Про-

те в міру розумного. Дехто таким чином потихеньку забуває про навчання. Хтось загорівся ідеєю писати статті і кожен день картає себе за те, що не вступив на Журфак. Комусь взагалі раптом біохімія почала подобатись. Отже, що ж потрібно робити, щоб не загубитись в першу чергу як професіонал-юрист?

Крок перший. Місія.

Кожен з нас чомусь же вступив на Юрфак. Хтось за порадою батьків, хтось – за покликом серця. Сядьте і подумайте, чи є у вас місія, що стосується безпосередньо перебування у стінах Юридичного інституту. Не буду наводити прикладів, оскільки не збираюсь ні для кого звужувати

рамки, але треба пам'ятати, що місія – це щось високе і благородне. Задумайтесь!

Крок другий. Ціль.

Трохи схоже на місію, проте, вже з вужчим сенсом. Ти вибираєш ту ціль, якої ти хочеш досягти за час своїх безтурботних студентських років. Ціль, звісно ж, професійного спрямування. Тут вже приклад навести не побоюсь – успішний адвокат. Далі будемо рухатись по цьому прикладу, а кожен для себе, за зразком, змодельює свою особливу стратегію.

Крок третій. Шляхи досягнення цієї цілі.

Я хочу бути успішним адвокатом. Що мені для цього потрібно? Перш за все, відмінний рівень знань. Так-так, знань. І хай мене критикують, але я говорю абсолютно серйозно! Ніхто не каже, що потрібно обмежуватись тільки навчальною програмою. З теперішніми можливостями, що відкриваються для студентів, можна вивчити антимонопольне право на хорошому рівні, навіть якщо його і немає в навчальній програмі!

Але перш ніж заходити в Google і шукати курси з анти-монопольного права добре подумай, в якій галузі ти хотів би працювати в майбутньому. Бо всього права ти не вивчиш, а юрист, який досконало знає свій вузький профіль – затребуваний на ринку праці. Тому визначись зі своєю спеціалізацією. Якщо ти студент четвертого курсу - не засмучуйся. Головне визначитись, а

коли – це вже питання абстрактне.

Крок четвертий. Тверда позиція та успіх.

Визначився – починаєш працювати над собою. І ГОЛОВНЕ! Ніхто не змушує тебе зациклитись тільки на праві, і все тут. Просто приділяй своєму навчанню стільки часу, щоб тобі потім було за себе не соромно. Хобі та захоплення різнопрофільної тематики – тільки плюс. Ерудовані

та всебічно розвинені люди ніколи не пропадуть. Якщо ти серйозно поставишся до свого майбутнього – ти ніколи не загубишся в бурхливому океані життя. Якщо ж ти виявив, що юриспруденція не зовсім твоє – в тебе завжди є можливість вступити на іншу спеціальність. Просто роби те, що тобі подобається, і ти не пожалієш.

*Жукевич Марія,
ПР-32*

Кіно-вечір, або що ж подивитись сьогодні?

Всім привіт! Вибираючи кінострічку, щоб відволіктись від сірої буденності я наштотувала на дуже старий чорно-білий фільм про юриста з Алабами. Хоча фільм знятий ще в 1962 році, суть яка закладена у ньому, просто «приклеює» тебе до екрану.

Фільм отримав три Оскари та друге місце в рейтингу «найбільш видатних фільмів усіх часів», складеному Американським кіноінститутом в 2006 році.

Отже, представляю Вашій увазі фільм «Вбити пересмішника» / To Kill a Mockingbird». Це чудова постановка роману Харпера Лі, про юриста. Чудовий сценарій і чудова режисура роблять цей фільм про расові відносини одним з найкращих в історії американського кіно. Крім теми расових упереджень на Півдні, це чарівна розповідь про те, як двоє дітей зі світу фантазій роблять перші кроки в зовсім інший світ підлітків, де вже формуються такі поняття, як дорослішання, відповідальність, співчуття і соціальна нерівність, але все-таки це фільм для дорослих, нехай і розказаний словами дитини, і його важко рекомендувати для перегляду разом з маленькими дітьми.

Мудрий, м'який, з тихою промовою і прекрасними манерами алабамський юрист (Грегорі Пек) повинен захищати в суді негра, неправдиво звинуваченого у зґвалтуванні, а він сам один без матері виховує своїх дітей в

обстановці економічної депресії, фанатизму і ненависті.

Грегорі Пек втілює на екрані образ позитивного героя, що живе за, начебто, нехитрими, але суворими принципами, по совісті, і при цьому досить м'якого, щоб не намагатися переробити «під себе» нікого з оточення.

На відміну від безлічі інших кіногероїв, «позитивність» Аттікуса Фінча не нав'язлива і не солодкувата. Вона не ріже око, не випинається на тлі навколишньої обстановки, і режисерові не потрібен підлий лиходій або кричуща убогість «для контрасту», щоб запропонувати глядачеві полюбити героя Грегорі Пека.

Одна з головних його якостей - скромність. Та сама скромність, у багатьох персонажів фільмів перетворилася на таку собі розмінну монету, вилучену з обігу, але придатну для того, щоб її можна було при нагоді вигідно поміняти на пару центів глядацької поваги.

Для Аттікуса Фінча скромність

- не красива картинка, яку вішають на стіну, коли приходять гості, і не важкий хрест, через який герой патетично страждає впродовж всього фільму. Він просто такий, він так живе, він вважає це цілком природним. Свої достоїнства і успіхи він не експлуатує, а, швидше, аналізує. Інші якості, вважає не дуже-то й хорошими, і нехай всі інші мають протилежну думку на цей рахунок, говорити тут нема про що. Подібні етичні характери зустрічаються рідко, і вже заради такого персонажа фільм варто подивитися.

Одне з філософських значень таких картин - в житті майже не буває моторошних негідників, яких нам скрізь показують у кіно. Жителі маленького містечка - кожен зі своїми недоліками і достоїнствами, всі вони живі люди. Когось життя обділило більше за інших. Багатьом не довелося отримати ніякої освіти. Інші люблять прикластися до чарчини. Але це не робить їх безумовно поганими, про що Аттікус в м'якій манері розповідає своїм дітям.

(Написано на основі перегляду фільму та рецензії Максима Чорного).

*Мердх Вікторія,
ПР-45*

Після закінчення школи в кожного з нас є кілька варіантів розвитку подій, але якщо ви читаете цю статтю, то швидше за все ви студент-правознавець. Чи горде це звання? Вирішувати вам. Але, як відомо, щоб прийняти найкраще рішення потрібно зважити усі переваги і недоліки, усі за і проти, тобто усі важливі аспекти як наявної ситуації, так і майбутніх перспектив. В цій статті я спробую поділитися з вами власними спостереженнями, які запевнили мене в тому, що в майбутньому я, все ж, хочу бути юристом, а саме відповісти на питання, які часто виникають в студентів-юристів. Отже, розпочнімо.

1. Чи точно саме юриспруденція? Що вона з себе являє?

Звісно найважливіше питання, яке потрібно собі задати - чи полюбите ви або принаймні не зненавидите свою майбутню професію. На це питання найкраще може відповісти практика. Та хіба її не треба теж здобувати? Потрібно, але вона може бути різною, і навіть поїздки на різні заходи, участь у конкурсах, практика від університету будуть корисним досвідом, оскільки вам випаде шанс поспілкуватися з іншими людьми і довідатися щось нове, на основі чого вже можна формувати свою думку про майбутню професію.

Якщо приділяти час тільки навчанню, то швидше за все у вас сформується негативне ставлення, оскільки професія юриста буде видаватися вам доволі монотонною і нудною. В цьому випадку ви повинні пам'ятати, що юриспруденція різнобічна і потрібно спробувати ознайомитись із різними її аспектами, що просто неможливо без практики та активної участі у різних заходах, не обов'язково тільки в юридичних, а й в громадських, студентських тощо.

Звісно відвідування тільки нічних клубів для здобуття цього досвіду не найкращий варіант, але все ж спілкування - важливий аспект роботи юриста, та не потрібно цим зловживати.

«Задумайтесь, ким ви хочете бути. Лише тоді, коли ви це

зрозумієте, ви зможете вибудувати ланцюжок дій, який приведе вас до бажаного результату. Але, звичайно, зовсім не факт, що ви станете тим, ким хотіли на початку свого шляху. Адже може так виявитися, що це не те, що вам потрібно.» – Олександр Онуфрієнко – директор юридичного департаменту Компанія з управління активами ПрАТ «КІНТО».

2. Коли шукати роботу? Як шукати роботу? Що робити, щоб знайти хорошу роботу?

Це питання турбує не тільки юристів, ну й, по-правді сказати, досвіду в цьому в мене не багато, але поділюся тим, що знаю.

Стосовно питання «коли?», то тут все залежить від того як вам поталанить, ну й від власного бажання. Як на мене, не потрібно себе пересиливати, коли бракує часу, але завжди варто пам'ятати, якщо підвернулась гарна можливість стажуватись у хорошій юридичній фірмі, то 100%, що нею необхідно скористатися, адже час знайдеться, а от хто його знає, коли підвернеться наступний такий шанс.

В цьому питанні навіть думки досвідчених і успішних юристів розходяться, хтось вважає, що потрібно розпочинати з 3-4 курсів, а інші притримуються позиції, що в студентські роки потрібно побільше насолоджуватись цією порою, не забуваючи, звісно, про навчання та активність у різних заходах.

«Працювати за спеціальністю варто починати з 3-4 курсу.» – Коваленко Ірина Володимирівна – експерт із питань оподаткування та юридичних послуг ТОВ «Ернст енд Янг».

«Студент - це не тільки студент, це - стан душі. У мене немає роботи, яку я довіряв би вико-

нувати людині з таким станом душі.» – Олександр Онуфрієнко – директор юридичного департаменту Компанія з управління активами ПрАТ «КІНТО».

Тепер щодо питання «як?» шукати. В цьому випадку, я можу тільки порекомендувати, що в жодному разі не варто обмежуватись тільки пошуком роботи на відповідних сайтах, а також звертати уваги на сайти різноманітних компаній, публічні сторінки присвячені стажуванням, конкурсам на працевлаштування тощо. Потрібно пам'ятати, що доволі часто стажування в певній фірмі може перетворитися на можливість подальшого працевлаштування, та тільки в тому випадку, якщо ви себе добре зарекомендуєте.

Ну стосовно останнього, то потрібно зрозуміти просту формулу: «хороше резюме + власні якості, знання та навички + хороша можливість = хороша робота».

Тому не лініуйтеся заробляти «плюсики» до свого CV, а окрім цього, розвиватися в особистісному та професійному плані: вивчайте мову, вчіться впевнено говорити, користуватися нормативною базою, вміло писати різноманітні документи тощо.

Ну і на кінець стосовно одного ймовірного питання хочу відповісти цитатою.

«Якщо ви юрист, яка ще друга освіта вам потрібна? Головне для вас зараз - вибрати спеціалізацію, як би це тривіально не звучало. Ну а при виборі свого шляху вам потрібно визначитись, що для вас важливо: бути чи здаватися» – Олександр Онуфрієнко.

Що ж, напевно ця стаття відкрила вам щось кардинально нове, але надіюсь, що можливо вона розвіяла деякі ваші побоювання, а також дала зрозуміти, що насправді все просто й реально, головне працювати і користуватися усіма можливостями, що підвертаються. Гарного вам дня.

P.S. «Коли ти думаєш, що вже занадто пізно, насправді, все ще рано» – мотивація студентів Гарварду.

Обітоцький Андрій,
ПР-44

Як нам усім відомо, зараз Україна переживає нелегкі часи. На Сході України неспокійно: вибухи, теракти, тисячі смертей ні в чому невинних людей...

Війна, про закінчення якої мріє, мабуть, кожен свідомий

українець, все ще триває. Багато жінок, сподіваючись на швидке перемир'я між Росією та Україною, відпустили своїх чоловіків, синів, братів чи просто рідних та близьких для себе людей на вирішення цього збройного конфлікту, та ніхто не знав чим це може закінчитися і до яких летальних і жахливих наслідків призведе цей конфлікт. Хоча, конфліктом цю ситуацію в країні і не назвеш, це вже справжня ВІЙНА, яку Росія боїться визнавати. Це сьогоднішні реалії, від яких потерпає український народ.

Ніхто уже не знає чого чекати і на що надіятись, всі просто починають жити одним днем і надіятись на краще майбутнє. Для того, щоб хоч

якось підтримати наших мужніх бійців АТО, Асоціація правників України (АПУ), запустила новий проект під назвою «Правова допомога учасникам АТО», згідно з яким, на безоплатній основі залучаються професійні і досвідчені юристи та адвокати, для надання правової допомоги військовослужбовцям.

Всі небайдужі правники можуть залучатися до проекту, заповнивши анкету на сайті АПУ. Спільними зусиллями ми зможемо допомогти нашим справжнім, мужнім і хоробрим, сильним духом чоловікам, які гинуть, захищаючи нас і Україну.

Слава Україні! Героям Слава!

Барабаш Христина,
ПР-32

Всесвітній день боротьби проти раку

лікуванні цього захворювання, можна домогтися позитивних результатів, а в деяких випадках і повного одужання.

Актуальність даної проблеми визначається стійким зростанням ураження населення, складністю своєчасної діагностики та лікування, значною його вартістю, високим рівнем інвалідизації і летальності хворих. Рак, як причина високої смертності, посідає друге місце в структурі смертності населення України і разом з серцево-судинними захворюваннями визначає рівень здоров'я нації. Адже ризик захворіти на рак в Україні має кожен третій чоловік та кожна п'ята жінка.

Однією з проблем онкологічної допомоги є значний рівень занедбаності випадків раку. Часто це зумовлено відсутністю настороженості населення до онкозахворювань та прийомів самообстеження, нехтуванням профілактичними оглядами, запізненим виявленням хвороби, а також недостатньою

обізнаністю про можливості профілактики та ведення здорового способу життя.

Отже, турбота про власне здоров'я, відмова від шкідливих звичок, регулярне звернення до лікаря – 1 раз на рік для проходження профілактичних оглядів та при появі найменших сумнівів щодо стану свого здоров'я – це шлях до повноцінного та якісного життя.

Оксана Ничиник,
ПР-25

Міжнародний день захисту від раку закликає широку громадськість до завдань, що стоять перед нашим світом в боротьбі з раковими захворюваннями.

Метою запровадження Всесвітнього дня боротьби з раком в світі є підвищення обізнаності людей про рак як одне із найстрашніших і згубних захворювань нашої сучасної цивілізації. Зосереджуючи увагу на запобіганні, виявленні та

Гостинно запрошуємо відсвяткувати весілля, урочисті події, сімейні свята, корпоративи, випускні вечори та банкети!

РЕСТОРАН НА 140 ОСІБ
ЛАУНЖ-БАР
БІЛЬЯРД
ПІЦА НА ДРОВАХ
УКРАЇНСЬКА ТА ЄВРОПЕЙСЬКА
КУХНЯ

Обіцяємо бездоганне обслуговування, затишок, хороший настрій та незабутні враження. Відвідавши цей надзвичайний заклад Ви обов'язково повернетесь сюди знову! Для постійних гостей існує гнучка система знижок!

РОЗВАЖАЛЬНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ
КОМПЛЕКС

BETFORD

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ ЗА ТЕЛЕФОНОМ 095 175 9000

Pasage Wedding Festival

26-27 березня 2016

• ідеї для весілля • тренди сезону •
• все, що потрібно для вашого весілля •

РЕЄСТРАЦІЯ ☎ 095 175 9000

організація весілля
LUXURY WEDDING

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
www.passage-gartenberg.com

27.03 Неділя Початок 18:00
ВДАВАНЕ ВЕСІЛЛЯ

Запрошення по тел +38 (095) 175-90-00

pasage_info

pasage.gartenberg

pasage_gartenberg

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
www.passage-gartenberg.com

УКРАЇНСЬКІ ВЕЧОРНИЦІ

01.05
НЕДІЛЯ

ЦВІТ КУЛЬБАБИ

FACE CONTROL & DRESS-CODE

ENTER: 50UAH

pasage_info

pasage.gartenberg

pasage_gartenberg

м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 3
PASAGE GARTENBERG
www.passage-gartenberg.com

27
ТРАВНЯ
Початок 22:00
Квитки від 200 грн

12+

ВЕЛИКИЙ СОЛЬНИЙ КОНЦЕРТ
ВРЕМЯ И СТЕКЛО

ЖИВИЙ ЗВУК

uk.com/teatrkino

ПАРТНЕР

ПАРТНЕР

ПЕРВОЕ

ПАРТНЕР

ТОЧКИ ПРОДАЖУ КВИТКІВ (ТЕАТР КІНО ЛЮМ'ЄР ТА РЕЦЕПЦІЯ PASAGE GARTENBERG)

тел. 50-30-95

Partner GROUP

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3